

ganske forkerte og i høj Grad modsagte af Tidens Udvikling, jeg tror, at det slet ikke er den økonomiske Fordel, som man ofte har troet, for en By at have en Garnison indenfor sine Mure. Men dette Spørgsmaal, om Helsingør bør have denne Garnison, saa længe som Garnisonen overhovedet skal opretholdes, er jo eet; noget andet er Kronborgs Forhold, og jeg tror, at alle Bestræbelser bør rettes paa at frigøre Kronborg for dets nuværende Belægning med Militær, for at Bygningen kan genopstaa ogsaa indvendig i hele den Skønhed, som den nyder Verdensry for.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (Kammersgaard) omtalte en Kendelse af Arbejderforsikrings-Raadet, ved hvilken dette havde afslaaet at yde Understøttelse til en torpederet Sømands efterladte. Raadets Begrundelse er, at den vedkommende ikke har efterladt nogen efter Ulykkesforsikringsloven forsikringsberettiget. Nu er denne Afgørelse indanket for Indenrigsministeriet for ganske nylig, nemlig den 19. Oktober, og Ministeriet vil altsaa overveje, om den er rigtig, eller om Ministeriet mener, at Manden har efterladt, som han har forsørget, og som derfor er forsikringsberettigede. Men jeg kan sige til det ærede Medlem, at hvilket Udfald denne Undersøgelse end maatte faa — det er givet, at Ministeriet vil hævde den liberalest mulige Fortolkning af Loven, men da der her er Tale om en Forsikringskontrakt, er der en Forpligtelse til at træffe de rette, juridisk holdbare Afgørelser, derpaa har Forsikrings-selskabet Krav — hvilken Afgørelse der end maatte blive den endelige, vil den vedkommendes Forældre kunne være sikre paa at faa den Hædersgave, som paa Indenrigsministeriets Budget ydes i alle Tilfælde af Søforlis, altsaa i dette Tilfælde, hvor det drejer sig om en Fader og en Moder, som en Udbetaling en Gang for alle.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) udtalte Ønske om, at Statistisk Departement fik Hjemmel til at tilvejebringe den Forsikringsstatistik, som Departementet ønsker. Jeg skal henvise til, at det er forskellige Ministerier, som har med denne Sag at gøre, foruden Indenrigsministeriet ogsaa Handelsministeriet og Justitsministeriet. Handelsministeriet mener, at Aktieselskabsloven, som paalægger Selskaberne Forpligtelse til at give Meddelelse til Aktieselskabsregisteret om deres Aarsregnskaber og Statusopgørelser, vil sikre Departementet det fornødne Ma-

teriale, og at man i alt Fald vilde kunne forlange Regnskaberne og Statusopgørelserne affattet saaledes, at hvad Departementet ønskede oplyst, maatte kunne tilvejebringes. Imidlertid følger Departementet sig, saa vidt jeg ved, ikke tilfredsstillet ved denne Ordning, og Spørgsmaalet er derfor stadig under Overvejelse mellem de forskellige Ministerier.

Det samme ærede Medlem ønskede fast Ansættelse og Pensionsret for Udskrivningsvæsenets Personale, idet han mente, at det ikke blot burde have Tjenestemandsplichter, men ogsaa Tjenestemandsheder. Indenrigsministeriet har oversendt det vedkommende Personales Andragende med sin Anbefaling til den store Lønningskommission.

Endelig har det ærede Medlem fra Maribo (P. Pedersen) omtalt et Spørgsmaal om Fabriktilsynet og dets Beslutninger og Indstillinger vedrørende Gnistfangere paa Lokomobiler — ærede Medlemmer maa undskylde, at jeg springer mellem meget forskellige Emner. Dette Forhold ligger saaledes, at der den 5. Juli i Aar kom et Andragende fra Foreningen af danske Brandforsikringsselskaber til Indenrigsministeriet om, at de hidtil approberede Gnistfangere for Lokomobilskorstene maatte blive forbudt, og at der maatte blive nedsat et Udvalg til at fremkomme med Indstilling om Approbation af nye Gnistfangere. Allerede 12 Dage efter anbefalede Fabriksdirektoratet at nedsætte et Udvalg, men det ansaa det af Hensyn til den sene Fremkomst af Brandforsikringsselskabernes Andragende for utilraadeligt at forbyde Brugen af nogen anbragt Gnistfanger af tidligere godkendt Konstruktion, selv om den ogsaa, som den almindelige Netgnistfanger, ved de nu foretagne Prøver havde vist sig mindre tilfredsstillende. Fabriksdirektoratets Holdning her er ganske klar. Gennem en Række af Aar har en vis Gnistfanger været anerkendt, den er anbragt, og nu umiddelbart før Tærskesonens Paabegyndelse at forbyde den vilde kunne medføre Vanskeligheder ogsaa med Hensyn til Tærskningens rettidige Iværksættelse. Indenrigsministeriet hørte derefter Justitsministeriet, der er den højeste Brandmyndighed, om Spørgsmaalet, og det havde intet at indvende mod Fabriksdirektørens Forslag. Herefter maa jeg mene, at Indenrigsministeriet havde god Grund til at udstede Cirkulæret med det Indhold, at de Netgnistfangere, der har vist sig mindre heldige, forbydes med Udgangen af inde-